

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 16 juli 2015 *

”Överklagande — Dumpning — Import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Kina — Republiken Armeniens anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO) — Artikel 2.7 i förordning (EG) nr 384/96 — Förenlighet med avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT)”

I mål C-21/14 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 16 januari 2014,

Europeiska kommissionen, företräd av J.-F. Brakeland, M. França och T. Maxian Rusche, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av:

Europaparlamentet, företrätt av D. Warin och A. Auersperger Matić, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenient,

i vilket de andra parterna är:

Rusal Armenal ZAO, Jerevan (Armenien), företrätt av B. Evtimov, avocat,

sökande i första instans,

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert och J.-P. Hix, båda i egenskap av ombud, biträdda av B. O'Connor, solicitor, och S. Gubel, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, vice-ordföranden K. Lenaerts, avdelningsordförandena R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen och K. Jürimäe samt domarna A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, J. L. da Cruz Vilaça (referent) och C. Lycourgos,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 februari 2015,

och efter att den 23 april 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 5 november 2013, Rusal Armenal/rådet (T-512/09, EU:T:2013:571) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen rådets förordning nr 925/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 262, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den mån förordningen rör Rusal Armenal ZAO (nedan kallat Rusal Armenal).

Tillämpliga bestämmelser

WTO:s regelverk

- 2 Genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), godkände Europeiska unionens råd avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades den 15 april 1994 i Marrakech, jämte de avtal som återfinns i bilagorna 1, 2 och 3 till detta avtal (nedan gemensamt kallade WTO-avtalen). Bland dessa avtal återfinns Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 11; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 13) (nedan kallat GATT 1994) och avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet).

GATT 1994

- 3 I artikel VI.1 GATT 1994 har följande lydelse:

”De avtalsslutande parterna erkänner att dumping, varigenom ett lands varor införes på marknaden i ett annat land till lägre pris än varornas normala värde, bör fördömas, om den förorsakar eller hotar att förorsaka väsentlig skada på en inom en avtalsslutande parts område befintlig industri eller avsevärt försenar upprättandet av en inhemsk industri. Vid tillämpningen av denna artikel skall en vara anses införd på marknaden i ett importland till lägre pris än dess normala värde, om priset på den vara som exporteras från ett land till ett annat

- a) är lägre än det jämförbara pris, som en vara av samma slag betingar i den normala handeln då den är avsedd för konsumtion i exportlandet,

...”

- 4 I den andra kompletterande bestämmelsen till artikel VI.1, som återfinns i bilaga I till GATT 1994, anges följande:

”Det erkännes att särskilda svårigheter kan föreligga att göra jämförelser av priser i den mening som avses i första punkten i fråga om importvaror från ett land, som har fullständigt eller i det närmaste fullständigt monopoliserad utrikeshandel och i vilket alla hemmamarknadspriser fastställs av staten. I sådana fall kan importerande avtalsslutande parter finna det nödvändigt att taga hänsyn till möjligheten att en exakt jämförelse med hemmamarknadspriser i ett sådant land icke alltid lämpligen kan äga rum.”

Antidumpningsavtalet

- 5 Artikel 2 i antidumpningsavtalet har rubriken ”Fastställande av dumpning”. Artikel 2.1, 2.2 och 2.7 i detta avtal har följande lydelse:

”2.1 I detta avtal skall en vara anses dumpad, dvs. infördd på ett annat lands marknad till lägre pris än dess normala värde, om exportpriset för varan när den exporteras från ett land till ett annat är lägre än det jämförbara pris som en vara av samma slag betingar i den normala handeln när den är avsedd för konsumtion i exportlandet.

2.2 När försäljning av en vara av samma slag inte förekommer i den normala handeln på exportlandets ... hemmamarknad, eller när sådan försäljning på grund av särskilda marknadsförhållanden eller volymmässigt liten försäljning på hemmamarknaden inte medger en riktig jämförelse, skall dumpningmarginalen fastställas antingen genom en jämförelse med jämförbart exportpris på en vara av samma slag till lämpligt tredje land under förutsättning att detta pris är representativt, eller med tillverkningskostnaden i ursprungslandet plus skäligt tillägg för administrations-, försäljnings- och andra allmänna kostnader samt för vinst.

...

2.7 Denna artikel inskränker inte giltigheten av andra tilläggsbestämmelsen till artikel VI.1 i bilaga 1 till GATT 1994.”

Unionsrätt

Grundförordningen

- 6 Vid tidpunkten för omständigheterna i målet reglerades Europeiska unionens antagande av antidumpningsåtgärder i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2117/2005 av den 21 december 2005 (EUT L 340, s. 17) (nedan kallad grundförordningen). Grundförordningen upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).
- 7 Skälen 5 och 7 i grundförordning hade följande lydelse:

”(5) Det nya avtalet om dumpning, det vill säga [antidumpningsavtalet], innehåller nya och detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt

offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar. Med hänsyn till ändringarnas omfattning och för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av de nya reglerna bör innehållet i de nya avtalen i möjligaste mån tas in i gemenskapslagstiftningen.

...

- (7) När normalvärdet fastställs för länder utan marknadsekonomi, bör regler fastställas för val av ett lämpligt tredje land med marknadsekonomi som skall användas för detta ändamål och, om det inte är möjligt att hitta ett lämpligt tredje land, att föreskriva att normalvärdet får fastställas på någon annan godtagbar grund.”
- 8 I enlighet med artikel 2.1 i denna förordning ”[skall en] produkt anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet”.
- 9 För att fastställa dumpning innehöll artikel 2.1–2.7 i grundförordningen regler för beräkning av normalvärdet. Enligt 2.1 i denna förordning beräknades normalvärdet i regel utifrån de priser som tillämpas i exportländerna. Beträffande import från länder utan marknadsekonomi angavs dock i artikel 2.7 att en metod kallad ”jämförbara länder” skulle tillämpas. I denna bestämmelse angavs följande:
- ”a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi [(Albanien, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Nordkorea, Kirgizistan, Moldavien, Mongoliet, Tadjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan)], skall normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredje land till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller skall betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.
- ...
- b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från Folkrepubliken Kina, Ukraina, Vietnam, Kazakstan och alla länder som inte är marknadsekonominer men som är medlemmar i WTO den dag då undersökningen inleds skall normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i punkt c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. Om så inte är fallet ska de regler som anges i led a tillämpas.
- c) Ett krav enligt punkt b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning [om] att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om
- företagets beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,
  - företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsstandards och som tillämpas för alla ändamål,

- företagens tillverkningskostnader och ekonomiska situation inte är föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, särskilt vad gäller avskrivning av tillgångar, andra nedskrivningar, byteshandel och betalning genom skuldavskrivning,
- de berörda företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag, och
- valutaomräkning sker till marknadskurser.

...”

- 10 Vid tillämpning av artikel 2.7 a i grundförordningen kunde en individuell antidumpingtull fastställas, i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen, för exportörer som uppfyllde vissa angivna villkor i sistnämnda bestämmelse.

Förordning (EG) nr 2238/2000

- 11 Skälen 3–6 i rådets förordning (EG) nr 2238/2000 av den 9 oktober 2000 om ändring av förordning nr 384/96 (EGT L 257, s. 2), hade följande lydelse:

- ”(3) I artikel 2.7 i [grundförordningen] föreskrivs det ... att normalvärdet får fastställas i enlighet med de regler som är tillämpliga på länder med marknadsekonomi när det kan visas att marknadsekonomiska förhållanden i samband med produktion och försäljning av den berörda produkten råder för en eller flera tillverkare som omfattas av en undersökning.
- (4) Reformprocessen i ..., Vietnam och Kazakstan har i grunden förändrat dessa länders ekonomier och har lett till etablering av företag för vilka marknadsekonomiska förhållanden råder. Dessa ... länder har till följd av detta avlägsnat sig från de ekonomiska förhållanden som låg till grund för att tillämpa metoden med jämförbart land.
- (5) Gemenskapens antidumpningspraxis bör ändras för att hänsyn skall kunna tas till de ändrade ekonomiska förhållandena ...
- (6) Samma behandling bör även ges import från länder som är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) den dag då en antidumpningsundersökning inleds avseende länderna i fråga.”

Bakgrund till tvisten

- 12 Rusal Armenal är ett bolag som tillverkar och exporterar aluminiumprodukter och som är etablerat i Armenien sedan år 2000.
- 13 Till följd av ett klagomål som inkom den 28 maj 2008 inledde kommissionen ett antidumpningsförfarande avseende import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Kina. Rusal Armenal ifrågasatte huruvida artikel 2.7 grundförordningen var tillämplig med hänsyn till bland annat Republiken Armeniens anslutning den 5 februari 2003 till avtalet om upprättande av världshandelsorganisationen, som undertecknats i Marrakech den 15 april 1994. Klaganden ansökte i övrigt om att tillerkännas status som företag som verkar i en marknadsekonomi eller, åtminstone, komma i åtnjutande av en individuell behandling i den mening som avses i artikel 9.5 i grundförordningen.

- 14 Den 7 april 2009 antog kommissionen förordning (EG) nr 287/2009 om en preliminär antidumpningstull på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Armenien, Brasilien och Folkrepubliken Kina (EUT L 94, s. 17). Turkiet bestämdes vara jämförbart land för beräkning av ett normalvärde för de exporterande tillverkare som inte beviljades status som företag som verkar i en marknadsekonomi.
- 15 Beträffande beviljande av status som företag som verkar i en marknadsekonomi påpekade kommissionen att Armenien inte kunde anses vara en marknadsekonomi, eftersom landet nämns i fotnoten till artikel 2.7 a i grundförordningen. Kommissionen ansåg vidare att Rusal Armenal inte uppfyllde kriterierna avseende bokföring och tillverkningskostnader i artikel 2.7 c andra och tredje strecksatserna i denna förordning. Beträffande beräkningen av dumpningsmarginalen angav kommissionen att Rusal Armenal uppfyllde villkoren för att beviljas individuell behandling.
- 16 Den 24 september 2009 antog rådet den omtvistade förordningen, i vilken rådet fastställde kommissionens bedömning. När det gäller slutsatsen att Rusal Armenals ansökan om status som företag som verkar i en marknadsekonomi inte skulle beviljas, angavs följande i skäl 20 i denna förordning: "Armenien [nämns] uttryckligen i fotnoten till artikel 2.7 a i grundförordningen bland de länder som inte är marknadsekonomin. Behandlingen av exporterande tillverkare i länder som inte är marknadsekonomin och som är WTO-medlemmar anges i artikel 2.7 b" och att "[d]essa bestämmelser har följts fullständigt i den aktuella undersökningen".
- 17 Mot denna bakgrund infördes i enlighet med artikel 1.2 i den omtvistade förordningen en slutgiltig antidumpningstull på 13,4 procent på import av vissa aluminiumprodukter som tillverkas av Rusal Armenal.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 18 Rusal Armenal väckte talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 21 december 2009 med yrkande om att den omtvistade förordningen skulle ogiltigförklaras.
- 19 Rusal Armenal åberopade fem grunder till stöd för sin talan. Enbart den första grunden – som rör en invändning om ogiltighet som framställdes med stöd av artikel 277 FEUF och som grundar sig på att artikel 2.7 i grundförordningen innebär ett åsidosättande av artikel 2.1–2.6 i denna förordning samt av artiklarna 2.1 och 2.2 i antidumpningsavtalet – har prövats av tribunalen och är således av intresse i förevarande överklagande.
- 20 Till stöd för unionsdomstolens möjlighet att pröva lagenligheten med hänsyn till artikel 2 i antidumpningsavtalet, hävdade Rusal Armenal i denna första grund att det enligt domstolens praxis föreligger en sådan möjlighet när unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till precisa bestämmelser i WTO eller när unionen har avsett att genomföra en särskild skyldighet som åligger unionen inom ramen för WTO. Rusal Armenal gjorde gällande att skäl 5 i nämnda förordning hänvisar till detta avtal och att förordningen hade antagits i syfte att i unionsrätten genomföra internationella skyldigheter som åligger unionens institutioner med stöd av nämnda artikel i antidumpningsavtalet.
- 21 Rusal Armenal förklarade att undantaget i artikel 2.7 i grundförordningen inte var tillämpligt på företaget, eftersom detta undantag stred mot artikel 2.7 i antidumpningsavtalet, i förening med andra tillägg bestämmelsen till artikel VI.1 GATT 1994, som återfinns i bilaga I till detta avtal. Genom att, för import från Armenien, införa ett undantag som inte föreskrivs i sistnämnda bestämmelser, åsidosätter artikel 2.7 i grundförordningen de allmänna bestämmelserna i artiklarna 2.1 och 2.2 i antidumpningsavtalet såvitt avser fastställande av dumping.
- 22 I den överklagade domen biföll tribunalen den första grunden för talan och ogillade följaktligen den omtvistade förordningen såvitt avser Rusal Armenal.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 23 Genom beslut fattat av domstolens ordförande den 24 april 2014 tilläts Europaparlamentet att intervensera till stöd för kommissionens yrkanden.
- 24 Kommissionen och rådet har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
  - ogilla den första grunden som anförts vid tribunalen,
  - återförvisa målet till tribunalen för att den ska pröva den andra, den tredje, den fjärde och den femte grunden för talan, och
  - förordna att frågan om rättegångskostnader ska anstå.
- 25 Rusal Armenal har yrkat att överklagandet ska ogillas och att kommissionen och rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 26 Kommissionen har anfört tre grunder till stöd för överklagandet.

Den första grunden: Huruvida tribunalen dömde utöver vad som hade yrkats av parterna (ultra petita)

Parternas argument

- 27 I den första grunden har kommissionen gjort gällande att den överklagade domen innehåller en felaktig rättstillämpning på grund av att tribunalen prövade invändningen om att artikel 2.7 i grundförordningen var ogiltig. Denna invändning hade framställts i Rusal Armenals ansökan i första instans.
- 28 Enligt kommissionen hade Rusal Armenal återkallat denna invändning om ogiltighet i repliken i första instans, vilket innebar att innehållet i den första grunden för talan vid tribunalen därefter enbart omfattade rådets åsidosättande av principen om fördragskonform tolkning.
- 29 Rusal Armenal har bestritt kommissionens argumentation.

Domstolens bedömning

- 30 Det framgår av en undersökning av samtliga överväganden som Rusal Armenal anfört i sina inlagor till tribunalen, att det inte finns någon omständighet som stöder slutsatsen att detta företag under förfarandet återkallat invändningen att artikel 2.7 i grundförordningen är ogiltig, en invändning som framställts med stöd av artikel 277 FEUF.
- 31 Av dessa överväganden framgår nämligen dels att Rusal Armenal yrkat att tribunalen skulle fastställa att artikel 2.7 i grundförordningen inte kunde tillämpas i förevarande fall, med hänsyn till beräkningen av normalvärdet i förhållande till företaget enligt reglerna angående import från länder utan marknadsekonomi strider mot artikel 2.1–2.6 i denna förordning och artiklarna 2.1 och 2.2 i antidumpningsavtalet, dels att Rusal Armenal i sin replik i första instans, med fortsatt uttryckligt åberopande av artikel 277 FEUF, inskränkte sig till precisera sin argumentation på detta område.

- 32 Mot denna bakgrund kan överklagandet inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden: Huruvida tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att artikel 2.7 i grundförordningen syftar till att genomföra särskilda förpliktelser som åligger unionen enligt WTO:s regelverk

Parternas argument

- 33 I den andra grunden har kommissionen i huvudsak invänt mot att tribunalen inte har iakttagit dom Nakajima/rådet (C-69/89, EU:C:1991:186) när den på grundval av övervägandena i punkterna 36 och 53–55 i den överklagade domen konstaterade att unionslagstiftaren, genom att anta artikel 2.7 i grundförordningen, haft för avsikt att genomföra särskilda förpliktelser som unionen åläggs genom artikel 2 i antidumpningsavtalet och genom den andra tilläggsbestämmelsen angående artikel VI.1 GATT 1994, som återfinns i bilaga I till detta avtal. Tribunalen fann härvid felaktigt att det ankom på densamma att pröva lagenligheten av artikel 2.7 i nämnda förordning utifrån bestämmelserna i WTO-avtalen.
- 34 Kommissionen har hävdat att den sistnämnda bestämmelsen syftar till att genomföra ett ”särskilt marknadsekoniskt regelverk” som är tillämpligt på ekonomier som befinner sig i en övergång till marknadsekonomi. I stället för att grunda sig på innehållet i nämnda regler i WTO-avtalen, ingår detta särskilda regelverk i unionens politiska strategi som syftar till att belöna ansträngningar som gjorts av länder som tidigare haft statlig planekonomi samt att uppmuntra fortsatta ekonomiska reformer för de ekonomier som befinner sig i övergång och en liberalisering av det kommersiella handelsutbytet.
- 35 Rusal Armenal har gjort gällande att det av kommissionen åberopade kriteriet för att fastställa omfattningen av unionsdomstolens rättsliga prövning mot bakgrund av reglerna i WTO-avtalen, felaktigt vilar enbart på frågan huruvida unionslagstiftaren har haft för avsikt att genomföra särskilda skyldigheter som den påtagit sig inom ramen för WTO. Enligt Rusal Armenal följer det av domstolens praxis att det även ska prövas huruvida den berörda unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till specifika bestämmelser i WTO-regelverket, enligt vad som framgår av skäl 5 i grundförordningen.
- 36 Rusal Armenal anser under alla omständigheter att unionslagstiftaren, genom att anta bestämmelserna i artikel 2 i nämnda förordning om regler för beräkning av normalvärdet, faktiskt avsåg att genomföra bestämmelser som i huvudsak är identiska med artikel 2 i antidumpningsavtalet och andra tilläggsbestämmelsen rörande artikel VI.1 GATT 1994 som återfinns i bilaga I till detta avtal, till vilken artikel 2.7 i antidumpningsavtalet hänvisar. Denna slutsats följer främst av skäl 5 i denna förordning och av avsaknaden av kriterier i unionsrätten för att bevilja ett land status som marknadsekonomi som avviker från den andra tilläggsbestämmelsen, samt slutligen på grund av att rättsakterna om Republiken Armeniens anslutning till WTO inte innehåller någon möjlighet att göra undantag från artiklarna 2.1 och 2.2 i antidumpningsavtalet.

Domstolens bedömning

- 37 Bestämmelserna i ett internationellt avtal, i vilken unionen är part, kan endast åberopas till stöd för en talan om ogiltigförklaring av en unionsrättslig sekundärrättsakt, eller en invändning om rättsstridighet som riktas mot en sådan rättsakt, om avtalets beskaffenhet och systematik inte utgör hinder för detta, och dessa bestämmelser, till sitt innehåll, framstår som ovillkorliga och tillräckligt precisa (se, bland annat, dom rådet m.fl./Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 54 och där angiven rättspraxis). Det är när dessa båda villkor är kumulativt uppfyllda som sådana bestämmelser kan åberopas vid unionsdomstolen såsom ett kriterium för att bedöma en unionsrättsakts lagenlighet.

- 38 När det gäller WTO-avtalen följer det av domstolens fasta praxis att med hänsyn till deras beskaffenhet och systematik, ingår de i princip inte bland de regler som domstolen ska beakta när den prövar lagenligheten av unionsinstitutionernas rättsakter (se, bland annat, dom Portugal/rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, punkt 47, dom Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 39, och dom LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, punkt 44).
- 39 Domstolen har särskilt framhållit att om det ankom direkt på unionsdomstolen att säkerställa unionsrättens förenlighet med WTO:s bestämmelser skulle detta innebära att unionens lagstiftande eller verkställande organ berövades den handlingsfrihet som motsvarande organ hos unionens handelspartners åtnjuter. Det är nämligen utrett att vissa av avtalsparterna, däribland unionens viktigaste handelspartner, just har dragit slutsatsen, mot bakgrund av WTO-avtalens föremål och syfte, att dessa bestämmelser inte ingår bland de normer i förhållande till vilka deras dömande organ ska kontrollera lagenligheten av bestämmelser i deras nationella rätt. En sådan bristande ömsesidighet skulle, om den godtogs, riskera att leda till en obalanserad tillämpning av WTO:s bestämmelser (se, bland annat, dom Portugal/rådet, C-149/96, EU:C:1999:574, punkterna 43–46, dom FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkt 119, och dom LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, punkt 46).
- 40 Domstolen har dock i två undantagssituationer, som följer av unionslagstiftarens önskan att begränsa sitt eget handlingsutrymme vid tillämpningen av WTO-bestämmelserna, fastställt att det ankommer på unionsdomstolen att i förekommande fall pröva lagenligheten av en unionsrättsakt och akter som antagits för dess tillämpning i förhållande till WTO-avtalen.
- 41 Den första situationen avser det fall då unionen avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för dessa avtal, och den andra situationen avser det fall då den aktuella unionsrättsakten uttryckligen hänvisar till precisa bestämmelser i WTO-avtalen (se, för ett liknande resonemang, bland annat, dom Fediol/kommissionen, 70/87, EU:C:1989:254, punkterna 19–22; dom Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, punkterna 29–32; dom Biret och Cie/rådet, C-94/02 P, EU:C:2003:518, punkt 73; och dom rådet m.fl./Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 56).
- 42 I förevarande mål konstaterade tribunalen i punkt 36 i den överklagade domen angående prövningen av antidumpningsavtalets ställning inom unionens rättsordning, och efter att ha påpekat att det framgick av skäl 5 i grundförordningen att unionen hade antagit denna förordning för att fullgöra internationella förpliktelser, att unionen, genom artikel 2 i antidumpningsavtalet som har rubriken ”Fastställande av dumpning”, dessutom har avsett att fullgöra sina särskilda förpliktelser enligt artikel 2 i antidumpningsavtalet, vilken även avser fastställelse av att dumpning sker.
- 43 Mot denna bakgrund ska domstolen, i likhet med vad kommissionen hävdar, pröva huruvida den överklagade domen innehåller en felaktig rättstillämpning med hänsyn till tribunalens ovan angivna slutsats när det gäller artikel 2.7 i grundförordningen.
- 44 Domstolen har i detta hänseende i vissa fall medgett att WTO:s antidumpningssystem kunde utgöra ett undantag från den allmänna principen att unionsdomstolen inte ska kontrollera lagenligheten av rättsakter som antas av unionens institutioner utifrån deras förenlighet med reglerna i WTO-avtalen (se, för ett liknande resonemang, dom Nakajima/rådet, C-69/89, EU:C:1991:186, punkterna 29–32, dom Petrotub och Republica/rådet, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punkterna 55 och 56, och dom rådet m.fl./Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P – C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 59).
- 45 För att ett sådant undantag ska tillåtas i ett särskilt fall måste det emellertid vara styrkt att lagstiftaren har visat en vilja att i unionsrätten genomföra en särskild förpliktelse som unionen åtagit sig inom ramen för WTO-avtalen.

- 46 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 42 i sitt förslag till avgörande, räcker det inte att det endast allmänt kan utläsas av skälen i en unionsrättsakt att den aktuella rättsakten ska antas med beaktande av unionens internationella förpliktelser. Det är tvärtom nödvändigt att det av den angripna särskilda bestämmelsen i unionsrätten kan fastställas att den avser att i unionsrätten genomföra en särskild förpliktelse som följer av WTO-avtalen.
- 47 Vad gäller artikel 2.7 i grundförordningen påpekar domstolen att denna bestämmelse, som genomför det som anges i skäl 7 i denna förordning, inrättar en särskild ordning innehållande detaljerade regler för beräkning av normalvärdet för import från länder utan marknadsekonomi, däribland Armenien. I fråga om sådan import anges nämligen i artikel 2.7 a att normalvärdet ska bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet union, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i unionen för den liknande produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal. I artikel 2.7 b anges vidare att i fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från alla länder som inte är marknadsekonominer men som är medlemmar i WTO den dag då undersökningen inleds, ska normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det mot bakgrund av de kriterier och förfaranden som anges i punkt c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten.
- 48 Domstolen framhåller härvid att artikel 2.7 i grundförordningen ger uttryck för unionslagstiftarens vilja att på detta område anta en egen ordning inom unionens rättsordning.
- 49 Det framgår nämligen av ingressen till förordning nr 2238/2000 om ändring av grundförordningen, att reglerna i artikel 2.7 i grundförordningen, som är tillämpliga på import från länder som är medlemmar i WTO men som saknar marknadsekonomi, grundar sig på uppkomsten av företag i dessa länder som till följd av antagna ekonomiska reformer drivs på marknadsekonomiska villkor.
- 50 Med hänsyn till att antidumpningsavtalet inte innehåller några särskilda regler angående denna kategori länder, kan det inte anses föreligga någon överensstämmelse mellan, å ena sidan reglerna i artikel 2.7 i grundförordningen som avser all import från länder som är medlemmar i WTO, men som saknar marknadsekonomi och, å andra sidan de regler som anges i artikel 2 i antidumpningsavtalet. Av detta följer att nämnda bestämmelse i grundförordningen inte kan anses utgöra en åtgärd i syfte att i unionens rättsordning säkerställa genomförandet av en särskild förpliktelse som unionen ålagt sig inom ramen för WTO.
- 51 Artikel 2.7 i antidumpningsavtalet, i förening med andra tilläggsbestämmelsen angående artikel VI.1 GATT 1994, som återfinns i bilaga I till detta avtal, och till vilken artikel 2.7 hänvisar, kan inte påverka detta konstaterande. Förutom att den andra tilläggsbestämmelsen inte innehåller någon precis regel för beräkningen av normalvärdet, avser denna bestämmelse nämligen endast de fall där handeln är fullständigt eller i det närmaste fullständigt monopoliserad och i vilket alla hemmamarknadspriser fastställs av staten.
- 52 Nämnda konstaterande påverkas inte heller av det förhållandet att det i skäl 5 i grundförordningen anges att reglerna i antidumpningsavtalet ”i möjligaste mån” ska genomföras i unionsrätten. Såsom generaladvokaten påpekade i punkterna 44 och 46 i sitt förslag till avgörande, ska detta uttalande förstås på så sätt att även om unionslagstiftaren avsåg att beakta antidumpningsreglerna i samband med antagandet av grundförordningen, har lagstiftaren emellertid inte visat någon vilja att införliva var och en av dessa regler i nämnda förordning. Slutsatsen att artikel 2.7 i grundförordningen är avsedd att genomföra de särskilda förpliktelserna i artikel 2 i antidumpningsavtalet kan således inte i något fall grunda sig uteslutande på ordalydelsen i detta skäl.

- 53 Mot denna bakgrund konstaterar domstolen, i likhet med vad generaladvokaten anförde i punkterna 50 och 51 i sitt förslag till avgörande, att unionslagstiftaren har utövat sin lagstiftande befogenhet när det gäller beräkningen av normalvärdet för import från länder som är medlemmar i WTO men som inte är marknadsekonomier, genom att anta en egen ordning inom unionens rättsordning. Unionslagstiftarens vilja att genom antagandet av artikel 2.7 i grundförordningen genomföra de särskilda förpliktelser som följer av artikel 2 i antidumpningsavtalet har följaktligen inte styrkts.
- 54 Av detta följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den kom till en annan slutsats.
- 55 Talan ska följaktligen bifallas på överklagandets andra grund.
- 56 Den överklagade domen ska således upphävas i sin helhet utan att det är nödvändigt att pröva kommissionens tredje grund till stöd för överklagandet angående ett åsidosättande av den allmänna principen om jämvikt mellan institutionerna.

Prövning av talan vid tribunalen

- 57 I enlighet med artikel 61 i domstolens stadga ska Europeiska unionens domstol upphäva tribunalens avgörande, om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan då antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande.
- 58 I förevarande fall finner domstolen att det finns anledning att slutligt pröva Rusal Armenals första grund till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 59 Domstolen påpekar att ingen av de två undantagssituationer som anges ovan i punkt 41 har styrkts i förevarande fall. I punkt 53 i förevarande dom konstaterades att unionslagstiftarens vilja att genom antagandet av artikel 2.7 i grundförordningen genomföra de särskilda förpliktelser som följer av artikel 2 i antidumpningsavtalet inte hade styrkts. Vidare innehåller artikel 2.7 i nämnda förordning inte någon uttrycklig hänvisning till en precis bestämmelse i antidumpningsavtalet. Den allmänna hänvisningen i skäl 5 i nämnda förordning till bestämmelserna i antidumpningsavtalet räcker inte i sig för att en sådan hänvisning ska anses föreligga (se, för ett liknande resonemang, dom Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punkt 52, dom FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, EU:C:2008:476, punkterna 113 och 114, och dom rådet m.fl./Vereniging Milieudefensie och Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, punkt 58).
- 60 Talan kan följaktligen inte vinna bifall på Rusal Armenals första grund, i vilken det görs gällande att den omtvistade förordningen ska ogiltigförklaras på grund av att lagstiftaren har ålagt unionsdomstolen att kontrollera lagenligheten av beräkningen av normalvärdet för produkter som tillverkas av Rusal Armenal mot bakgrund av artikel 2.7 i grundförordningen.
- 61 Eftersom tribunalen emellertid inte har prövat den andra, den tredje, den fjärde eller den femte grunden som Rusal Armenal har åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring, finner domstolen att målet inte är färdigt för avgörande.
- 62 Målet ska således återförvisas till tribunalen för prövning av den andra, den tredje, den fjärde och den femte grunden.

Rättegångskostnader

- 63 Eftersom målet återförvisas till tribunalen ska beslutet om rättegångskostnaderna anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

- 1) **Europeiska unionens tribunals dom Rusal Armenal/rådet (T-512/09, EU:T:2013:571) upphävs.**
- 2) **Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal för prövning av de grunder som inte prövats av tribunalen.**
- 3) **Beslut om rättegångskostnaderna anstår.**

Underskrifter